

[Poul Møller.]

med hensyn til den vigtigste lov også fra det radikale venstres side, lagde man ikke mærke til, ville man ikke bøje sig for, ville man ikke strække sig for, end ikke med nogle procenter.

Vedrørende opsparingslovgivningen har vi set, at vore advarsler imod at gennemføre de lovforslag, der i dag har været til anden behandling, har været fuldstændig spildt.

Vedrørende byggefonden er de ændringsforslag og de forslag, der er fremsat fra de tre partiers side til højre her i salen, faldet som på grus; der har ikke været nogen som helst lydhørhed for vore synspunkter. Det, man havde lovet socialistisk folkeparti, skulle gennemføres.

Derfor tror jeg, man må sige, at det flertalsstyre, vi nu har fået, ikke er egnet til og heller ikke i realiteten indstillet på at forhandle med den anden halvdel af dette ting. Bevares, jeg har hørt en hvilken som helst flertalsregering — også dem, der var fuldstændig uegnede til at forhandle til anden side — sige her, at de selvfølgelig fremsatte forslagene til fri forhandling. Jeg har aldrig hørt nogen regering sige, at den ikke ville forhandle. Regeringen ville forhandle, men den har i disse sager og i flere andre sager ikke givet den mindste indrømmelse til de synspunkter, der er fremført fra anden side. Det er så meget mere mærkeligt, som det vel egentlig forekommer os alle, at den økonomiske stilling her i landet skulle friste os ikke til ensidig lovgivning, men til en lovgivning, der var båret af en vilje til at få synspunkterne til at bøje sig mod hinanden, en vilje til, at erhvervs- og lønmodtagersynspunkter kunne gå op i en større helhed og enhed, og en vilje til, at det ikke blev klassepolitisk bestemte synspunkter, der ensidigt sejrede i lovgivningsarbejdet.

For den økonomiske stilling er jo i dag slet ikke sådan, at man kan sige, at alt er sundt og godt. Jeg ved godt, at hr. Per Hækkerup sagde, at nu bliver det bedre, nu er vi på vej frem. Men allerede det afslører dog, at vi er inde i en situation, som ikke har været så gunstig og så god, som man f. eks. under valgkampagnen fortalte det danske folk.

Hr. Poul Hartling var inde på valuta-problemerne. Det må dog efterhånden gå

op for folketinget, at vi befinder os i en udvikling med meget betydelige underskud på vor vare- og tjenestebalance med udlandet. Det er, som om dette problem slet ikke eksisterer. Det camoufleres af det, som økonomiministeren sagde med en flot bevægelse, da han forelagde det økonomiske sekretariats årsoversigt her, at man løser problemet ved kapitalimport. Jeg har hørt mange mennesker sige: ja men det lyder da også vældig godt, sådan et ord om kapitalimport. Det er et fint og et godt ord, som erstatter det gamle ord „lån i udlandet“. Det ville ikke lyde nær så flot, hvis økonomiministeren havde sagt: vi klarer vore problemer ved at låne i udlandet. Han siger i stedet for: vi klarer det ved kapitalimport, og mange mennesker siger: hvorfor skulle vi ikke importere kapital, når vi kan importere kapital? Men det koster selvfølgelig også sin pris, og denne pris gjorde økonomiministeren ikke rede for.

I det hele taget: disse nye flotte ord. Jeg ser aldrig en avis beskæftige sig med vort handelsbalanceunderskud, den månedlige opgørelse, uden at man skriver, at vi har haft et importoverskud i den forløbne måned. Det er jo også kønt, for mange mennesker siger: overskud, det er da altid godt, og det er da bedre end underskud. De tænker ikke på, om det importoverskud er noget, man skal være særlig ked af. Det hed i gamle dage et handelsbalanceunderskud eller et eksportunderskud, nu hedder det et importoverskud, og jeg velsigner regeringen for dens evne til altid at finde det for den mest belejlige ord, lige fra „døde sild“, og jeg ved ikke, hvad man ellers har sagt. Jeg tror, de er særdeles dygtige i den retning.

Men se, sandheden er jo den, at i 1965 var vort underskud 1.218 mill. kr., i 1966 1.346 mill. kr. og i de første 4 måneder i år 435 mill. kr. Det vil sige, at på 28 måneder har vort underskud, når man medregner skibsfartsindtægter, turistindtægter og handelsindtægter, været på 3.000 mill. kr. Og vi må ikke tro, det kan blive ved med at gå ved at trylle med ord som kapitalimport og lignende ting.

Vi har set prisstigningerne fortsætte her i landet. Bortset fra Island og Finland har vi de største prisstigninger iblandt samtlige vesteuropæiske lande, USA og andre